

ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲਈ ਮੁਹਾਵਰੇ ਵੱਜੋਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ । ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾ ਅੰਨਹੋ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਕਦਾਦ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ । ਇਸ ਲਈ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਅੰਨਸਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮੁਆਜ਼ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲੈ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਦੀਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਸਾਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਣ । ਅਸੀਂ ਚਲੱਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ । ਸੇ, ਰਬੱ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਤੁਰਨ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਦੀ ਇਹ ਗਲ੍ਹ ਸੁਣ ਕੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਰਬੱ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਗਰੇਹਾਂ (ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਵਿਉਪਾਰੀ ਕਾਫ਼ਲਾ ਜਾਂ ਮੱਕੇ ਦੇ ਕੁੱਫ਼ਾਰ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ) ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਗ਼ਲਬਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਮੈਂ ਉਹ ਥਾਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੇਧੀ ਦੇ ਬੰਦੇ ਕਤਲ ਹੋ ਕੇ ਡਿਗੱਣਗੇ ।

ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਪੁਛਿਆ, ਹੇ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ! ਜੇਕਰ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਦੀਨਾ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਤਿਆਰੀ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਨਿਕਲਦੇ । ਪਰ ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਅਤੇ ਇਸ ਸਲਾਹ ਦੇ ਬਾਦ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਰੱਬੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਬਾਦ ਕਿ ਇੰਨਾਂ ਦੇਵਾਂ ਗਰੇਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਫ਼ਤਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ । ਹੁਣ ਤਕ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਾਲੂਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਿਸ ਗਰੇਹ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੇਵਾਂ ਗਰੇਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਗਰੇਹ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਹੋਣ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਰਖੱਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਗਰੇਹ ਅਰਥਾਤ ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਵਧੋਂ ਇੱਛਾ ਸੀ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲੈਹ ਮਾਊਦ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਦਰ ਦੇ ਮੈਕੇ ਉੱਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਅੰਨਸਾਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ । ਅੰਨਸਾਰ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੜ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਮੱਕੇ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਮੁਹਾਜਰ ਇਹ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਲੜ੍ਹਣ ਦਾ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ । ਪਰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਫ਼ਰਮਾਉਣ ਦੇ ਬਾਦ ਅੰਤ ਅੰਨਸਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲੂ ਰਖੱਣ ਦੇ ਬਾਦ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ । ਅੰਨਸਾਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ

ਬਾਦ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਉੱਥੋਂ ਤੁਰੇ ਅਤੇ ਬਦਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉੱਤਰੇ । ਕੁਝ ਦੇਰ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਇਕੱ ਅਰਬੀ ਬੁੱਢੇ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾ ਕੇ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਬਾਰੇ ਪੁਛਿਆ । ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੰਹਮਦ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਅਤੇ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਸਾਥੀ ਉਸ ਦਿਨ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਇੱਥੇ ਹੋਣਗੇ । ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮਾਲੂਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰੈਸ਼ ਉਸ ਦਿਨ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਹੋਣਗੇ । ਬੁੱਢੇ ਦੇ ਪੁਛਣ ਉੱਤੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਤਾਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਹਾਂ । ਇਹ ਅੰਦੇਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਬਦਰ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ । ਰਬੱ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ।

ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਬਾਦ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ, ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੁਬੈਰ ਬਿਨ ਅੱਵਾਮ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬੀ ਵਕਾਸ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਹਾਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਰ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਵਲੋਂ ਤੋਰਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਿਆ ਸਕਣ । ਉਹ ਦੋ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆਏ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਭੇਜਿਆ ਸੀ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਪੁਛਣ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਨੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਦਸ ਉੱਠ ਜ਼ਿਬਹ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਨਾਲ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਸੈਂ ਅਤੇ ਇਕੱ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿਚੱਕਾਰ ਹਨ । ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੱਸੇ । ਜੋ ਉਸ ਲਸ਼ਕਰ ਵਿਚੱ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੱਕੇ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮੁਏ ਆਪਣੇ ਜਿਗਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕਢ ਕੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ । ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਕਲਮੰਦੀ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ । ਜੋ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਤੋਂ ਅਚਾਨਕ ਨਿਕਲੇ । ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਹਾਬੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਰਬੱ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਜਿੱਤੋਂ ਬਖ਼ਸ਼ਣੀ ਹੈ ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਹਬਾਬ ਬਿਨ ਮਨਜ਼ਰ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਰਸੂਲੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ! ਕੀ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਥੇ ਰੁੱਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਰਾਏ ਜਾਂ ਜੰਗੀ ਚਾਲ ਹੈ ? ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜੰਗੀ ਚਾਲ ਹੈ । ਤਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਥਾਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ । ਸਗੋਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖੂਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਕੱ ਚਬੱਚੀ ਵਿਚੱ ਪਾਣੀ ਭਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਤੋਂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਦੇ

ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਾਣੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋਣਗੇ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਇਸ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੂਹ ਉੱਤੇ ਪੜਾਓ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਖੂਹ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇਕੱ ਚਬੱਚੀ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਪਾਣੀ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ਸਅਦ ਬਿਨ ਮੁਆਜ਼ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਰਈਸ ਓਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਉੱਤੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਇਕੱ ਭਾਗ ਵਿਚੋਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਲਈ ਇਕੱ ਚਾਨਣਾ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਵੀ ਉੱਥੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਗਈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਇੱਥੇ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲੜਾਂਗੇ । ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਗਏ ਤਾਂ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਇਸ ਸਵਾਰੀ ਉੱਤੇ ਮਦੀਨਾ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ । ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਗੇ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲੈਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਦਰ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸਹਾਬੀਆਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੂੰ ਇਕੱ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣਾ ਵਿਚੋਂ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਉੱਠਣੀ ਉੱਥੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਹੁਤ ਹਨ । ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਦੁਖ ਨਹੀਂ । ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਜੇਕਰ ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਪਰ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ । ਸੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦਾ ਸਮਾਨ ਕਰਨ । ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਕੱ ਇਕੱ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਸ ਉੱਠਣੀ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮਦੀਨਾ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ । ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਆਪ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਗੇ ।

ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਇਹ ਗਲ੍ਹ ਨ ਮੰਨੀ ਅਤੇ ਨ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਸਨ । ਇਹ ਸਹਾਬਾ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੁਮਾ ਦਾ ਇਕੱ ਜਜ਼ਬਾ ਸੀ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲੈਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨੇ ਇਕੱ ਬਾਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਹਾਬਾ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਂ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਦਲੈਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਸਨ ।

ਜੰਗੇ ਬਦਰ ਵਿਚੋਂ ਜਦੋਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਲਈ ਇਕੱ ਵਖੱਰਾ ਚਬੁਤਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਨੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕੁਰੈਸ਼ ਅੱਗੇ ਵੱਧੇ ਤਾਂ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਰਬੱ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੂਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੋ ਰੱਬਾ ! ਤੂੰ ਜੇ ਮਦਦ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਅਤੇ ਅਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਦੇ

ਜਦੋਂ ਕੁਰੈਸ਼ ਬਦਰ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਰੇਹ ਆਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਚਬੱਚੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਕੀਮ ਬਿਨ ਹਜ਼ਾਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਚਬੱਚੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਪਾਣੀ ਲਿਆ। ਉਹ ਸਭ ਕਤਲ ਹੋਏ ਹਕੀਮ ਬਿਨ ਹਜ਼ਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਜੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਸਹਾਬੀਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ ਬੰਦੀ ਕਰਵਾਈ। ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਤੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਸਅਬ ਬਿਨ ਉਮੈਰ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨੂੰ ਝੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ਲਾਇਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਖਣ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਸੁਆਦ ਬਿਨ ਗ਼ਜ਼ਯਾ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਦੇ ਨੇੜ੍ਹੀ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਫ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਿਡੋਂ ਉੱਤੇ ਤੀਰ ਲਾ ਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਹੋ ਜਾਓ। ਸੁਆਦ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇਣ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਟਿਡੋਂ ਤੋਂ ਕਪੜਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲਿਓ। ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਆਦ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ, ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੂੰ ਚਿਮਟ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿਮ ਸਮਾਂ ਇੰਝ ਲੰਘੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਛੂ ਜਾਵੇ। ਹਜ਼ੂਰ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭਲਾਈ ਦੀ ਦੂਆ ਫ਼ਰਮਾਈ ਇਹ ਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ। ਬਾਕੀ ਇੰਸ਼ਾ-ਅੱਲਾਹ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਹਜ਼ੂਰੇ ਅਨਵਰ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਾਰੀ ਮੁੰਹਮਦ ਆਸ਼ਿਕ ਸਾਹਿਬ ਸਾਬਕ ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਮੀਆ ਅਹਮਦੀਆ ਰਬਵਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸਿਪਲ ਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਮਦਰਸ-ਤੁਲੱ-ਹਿਫ਼ਜ਼ ਰਬਵਹ ਅਤੇ ਸਉਦੀ ਅਰਬ ਦੀ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੋਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨੂਰ-ਉਦੱ-ਦੀਨ ਅਲ-ਹਸਨੀ ਸਾਹਿਬ ਆਫ਼ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮਰਹੂਮਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਜਮਾਅਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਜੁਮਆ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾ ਗਾਇਬ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਐਲਾਨ ਫ਼ਰਮਾਇਆ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ! الْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أَدْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ-